

วารสารวิชาการ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ผลการปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานและการสอนเสริม
เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

The Effects of Eclectic Group Counseling and Remedial Teaching
on English Achievement: A Case Study of Undergraduates
of Prince of Songkla University, Pattani campus

พิกุล แซ่เจิน

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ดวงมณี จงรักษ์

Ph.D. (School Psychology), รองศาสตราจารย์

ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชิตชนก เจริญขาว

Ph.D. (Research Design and Statistics), รองศาสตราจารย์

ภาควิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Abstract

This experimental research involves a two-group design and aims at identifying the effects of eclectic group counseling (based on rational emotive behavior therapy, behavioral approach and psychotherapy and psychology education) and remedial teaching on English achievement. The study was conducted with 46 students of Prince of Songkla University, Pattani campus, who failed English II in the first semester of academic year of 2015, and repeated the course in the academic year of 2016. They were divided into two groups by using sample random sampling: 23 students for eclectic group counseling and 23 students for remedial teaching. The group for eclectic group counseling was then divided into two subgroups: 11 students and 12 students respectively. Students in each subgroup were assigned to attend group counseling 14 times, each time for 1.5 hours. The research instrument for this group was an eclectic group counseling program to enhance learning. On the other hand, students in the remedial teaching group were asked to participate in the remedial teaching program 14 times. The research instrument used for this group were eclectic group counseling plans and remedial teaching plans. Paired sample t-test and independent t-test were used for analyzing the data.

The findings from both groups revealed a significant increase of students' English competency, at the level of .01. Moreover, there was no significant difference in the achievements of students attending eclectic group counseling and students in the remedial teaching group.

Keywords:

Eclectic group counseling, Remedial teaching, English Achievement, Undergraduates of Prince of Songkla University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) แบบสองกลุ่ม (Two group design) ได้แก่กระบวนการกลุ่มแบบผสมผสาน และการสอนเสริม เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่คะแนนไม่ผ่านเกณฑ์รายวิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา 417-102 English II และได้ลงทะเบียนเรียนใหม่ในภาคการศึกษาที่ 2/2558 จำนวน 46 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มการปรึกษาแบบผสมผสาน และกลุ่มสอนเสริมจำนวน 23 คน เท่ากัน ใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย กลุ่มการปรึกษาแบบผสมผสานประกอบไปด้วยทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม ทฤษฎีพฤติกรรมนิยมและการให้ข้อมูลด้านจิตวิทยา แบ่งออกเป็นสองกลุ่มย่อยเพื่อให้การปรึกษา กลุ่มละ 11 คน และ 12 คน ตามลำดับ เข้าร่วมกลุ่มการปรึกษากลุ่มละ 14 ครั้ง ครั้งละ 1-1 ½ ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือโปรแกรมกลุ่มแบบผสมผสานเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และกลุ่มสอนเสริมเข้าชั้นเรียนจำนวน 14 ครั้ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนให้ปรึกษาแบบผสมผสาน และแผนการสอนเสริม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ Paired sample t-test และ Independent samples t-test

ผลการวิจัยพบว่า การศึกษากลุ่มแบบผสมผสานและการสอนเสริม สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองระหว่างสองกลุ่มพบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมกลุ่มการศึกษากลุ่มแบบผสมผสานมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกับกลุ่มการสอนเสริม

คำสำคัญ:

การศึกษากลุ่มแบบผสมผสาน การสอนเสริม
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
นักศึกษาปริญญาตรี

ผลการปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานและการสอนเสริมเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์...

บทนำ

การศึกษาในระดับอุดมศึกษามีสภาพแวดล้อมและระบบการเรียนที่แตกต่างจากระดับมัธยมศึกษาเป็นอย่างมาก จำเป็นอย่างยิ่งที่นักศึกษาในระดับนี้จะต้องปรับสภาพตัวเอง เพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดจนอุปสรรคต่างๆ ที่ขัดขวางความสำเร็จในการศึกษา ดังนั้นในปีหนึ่งๆ จึงมีนักศึกษาจำนวนมากที่ต้องพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาเนื่องจากมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่ทางสถาบันแต่ละแห่งกำหนดไว้ ซึ่งนับว่าเป็นการสูญเสียทางการศึกษาทั้งของผู้ปกครองและประเทศชาติ (ปนัดดา บุญพาวัฒนา และ อัญรัตน์ วิเชียร, 2551)

จากการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีผู้ทำการศึกษาไว้หลายท่าน เช่น การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์พบว่า ปัจจัยที่ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์คือ นักศึกษาแบ่งเวลาไม่เป็น ปัญหาเรื่องการปรับตัว และนักศึกษามีความเครียดเรื่องเรียน (คณิตา นิจจรัลกุล และเปรมวดี โกมลตรี, 2550) นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือการบริหารเวลา พฤติกรรมการเรียน แรงจูงใจในการเรียน (ประณต เค้าฉิม, 2549) ความเชื่อในความสามารถของตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ ความภาคภูมิใจในตนเอง บรรยากาศในการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างรุ่นพี่กับนักศึกษา ปัจจัยด้านความคาดหวังผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ปัจจัยด้านส่วนตัว 4 ปัจจัย ได้แก่ บุคลิกภาพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่อในความสามารถของตนในระหว่างเรียน และความภาคภูมิใจในใจตนเอง

มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (เดิมศักดิ์ คทวนิช, 2549) และนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มีแนวโน้มที่จะออกกลางคันเพิ่มมากขึ้นจากสาเหตุคือ สาขาที่ไม่ได้ต้องการ ความปลอดภัยวิถีการดำเนินชีวิต ปัญหาด้านการบริหารเวลา และปัญหาด้านความสัมพันธ์ส่วนตัว (ฤทัยชนนี สิทธิชัย, 2554)

จากการสำรวจเบื้องต้นการสอนเสริมเป็นการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ทุกสถาบันและทุกระดับชั้นใช้อยู่ในปัจจุบัน โดยเป็นการสอนเสริมเพิ่มเติมจากที่ใช้อยู่ในห้องเรียน การสอนซ่อมเสริมเป็นการสอนกรณีพิเศษนอกเหนือไปจากการสอนแบบปกติ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องที่พบในตัวผู้เรียน และเป็นการให้โอกาสผู้เรียนได้มีเวลาเรียนเพิ่มขึ้น ได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ เพิ่มมากขึ้น จนสามารถบรรลุตามจุดประสงค์ที่วางไว้ โดยคณาจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิทำหน้าที่เป็นอาจารย์สอนเสริม (ฐานิตา แซ่ลิ้ม และมลิตา มะอักษะ, 2553)

การให้การปรึกษาทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีผู้ทำการศึกษาไว้หลายท่านเช่น 1) ทฤษฎีการให้การปรึกษิตามทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม (Rational emotive behavior therapy) ให้ผู้รับการปรึกษามีการปรับเปลี่ยน ความคิด ความรู้สึก เพื่อปรับเปลี่ยนอารมณ์พฤติกรรม กำหนดเป้าหมายหลักคือ การลดทอนระคนะคติที่มีผลเสียต่อตนเอง ลดความวิตกกังวล ลดความรู้สึกการเป็นปฏิปักษ์ รู้จักสังเกตตนเองและประเมินตนเอง ตรวจสอบและโต้แย้งความคิดที่ไร้เหตุผล (ดวงมณี จงรักษ์, 2556) 2) ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม (Behavioral approach and psychotherapy) มีจุดมุ่งหมายที่ตกลงร่วมกันระหว่างผู้รับการปรึกษา

ผลการปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานและการสอนเสริมเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์...

กับผู้ให้การปรึกษาว่าประสงค์จะเปลี่ยนพฤติกรรม เช่น การลดความวิตกกังวลในการสอบ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้รับการปรึกษาที่เหมาะสมกับทฤษฎีคือ ผู้ที่มีเป้าหมายปรับทางพฤติกรรมอย่างชัดเจน และมีความเต็มใจที่จะร่วมมือทำสิ่งที่ได้รับมอบหมาย เช่น นักศึกษาเรียนอ่อน มีการจัดการในการเรียนโดยการแบ่งเวลา และมีการเสริมแรงทางบวกเมื่อสามารถทำได้ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ลักษณะเฉพาะและข้อดีของทฤษฎีคือ การจัดการโดยตรงกับปัญหาให้ความสำคัญกับขณะปัจจุบันมีโอกาสเลือกหลายเทคนิค (ดวงมณี จงรักษ์, 2556) และ 3) การให้ข้อมูลด้านจิตวิทยา (Psychology education) ที่ผู้นำกลุ่มจะเป็นผู้ที่ให้ข้อมูล หรือเทคนิคเสริมความรู้ต่างๆ ให้สมาชิกกลุ่ม ผู้นำกลุ่มมีข้อมูลที่จะเสนอหรือส่งเสริมให้กลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้น ผู้นำกลุ่มทำหน้าที่ให้ข้อมูลและขอให้สมาชิกร่วมแสดงความคิดเห็นเป็นผู้ให้ความรู้และเอื้ออำนวยให้สมาชิกมีปฏิริยาต่อกัน (ดวงมณี จงรักษ์, 2556) ในการให้การปรึกษาแบบกลุ่มผู้ให้การปรึกษาจะอธิบายโครงสร้างของการให้คำปรึกษา ก่อนที่สมาชิกจะเข้ากลุ่ม ในขณะที่ผู้มารับการปรึกษาไม่รู้ว่าจะทำอะไรดี หรือไม่แน่ใจว่าจะทำอย่างไรดีนั้น ผู้ให้การปรึกษาจะต้องพยายามค้นหา และตรวจสอบดูว่าผู้มาขอรับการปรึกษาต้องการรู้อะไร และพยายามสะท้อนกลับให้เขาได้รู้ในสิ่งที่ต้องการจะรู้ และจะต้องพยายามกระตุ้นให้ผู้มาขอรับการปรึกษาที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันได้อธิบายถึงสิ่งที่เขาคาดหวัง หรือถ้าจะสาธิตสิ่งที่เขาคาดหวังนั้นได้ยิ่งจะเป็นการดี เพื่อช่วยให้สมาชิกกลุ่มได้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน การให้ความสนใจ การเอาใจใส่ ยอมรับและเข้าใจอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกรอบอุ่นเกิดความมั่นใจในตนเองพร้อมที่จะแก้ไขปัญหานั้น อันจะส่งผลที่ดีในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าวิธีการสอนเสริม สามารถเพิ่มความรู้ด้านวิชาการและสามารถทำให้ผู้เรียนมีเวลาทบทวนบทเรียนได้เพิ่มมากขึ้น และมีหลายสถาบันการศึกษาใช้วิธีนี้ในการแก้ไขปัญหาการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ผู้วิจัยพบว่ายังมีปัจจัยอื่นๆ ที่ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอีก โดยเฉพาะปัจจัยภายในของผู้เรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการให้การปรึกษากลุ่มทางจิตวิทยาโดยใช้วิธีให้การปรึกษาแบบผสมผสาน (Eclectic group counseling) โดยนำแนวคิดทางจิตวิทยาให้การปรึกษา 2 ทฤษฎีมาผสมผสานกันคือ ทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม (Rational emotive behavior therapy) ทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม (Behavioral approach and psychotherapy) รวมทั้งนำการให้ข้อมูลด้านจิตวิทยา (Psychology education) มาผสมผสานด้วยเพื่อช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษกับนักศึกษา ควบคู่กับวิธีการสอนเสริม เพื่อเปรียบเทียบผลการทดลองทั้งสองวิธี งานวิจัยชิ้นนี้อาจเป็นแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี และอาจเป็นแนวทางในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถาบันการศึกษาอื่นๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาผลของการปรึกษาแบบผสมผสานและการสอนเสริมต่อการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างกลุ่มการปรึกษาแบบผสมผสานและการสอนเสริมต่อการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ผลการปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานและการสอนเสริมเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์...

สมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยดังนี้

1. นักศึกษาที่ได้รับการปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการให้การปรึกษากลุ่มสูงกว่าก่อนการปรึกษากลุ่ม
2. นักศึกษาที่ได้รับการสอนเสริม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการสอนเสริม สูงกว่าก่อนการสอนเสริม
3. นักศึกษาที่ได้รับการปรึกษากลุ่มแบบผสมผสาน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลอง สูงกว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนเสริม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรคือนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี ที่เคยลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา 417-100 English II (ภาษาอังกฤษพื้นฐาน) และเรียนไม่ผ่านในรายวิชาดังกล่าว และได้มาทำการลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 183 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาที่สมัครใจเข้าร่วมโครงการ และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากประชากร (Random selection) จำนวน 46 คน และเลือกกลุ่มทดลองโดยการเลือกแบบสุ่ม (Random Assignment) นอกจากการสุ่มหาตัวอย่างประชากรแล้ว กลุ่มตัวอย่างที่จะนำมาใช้ในงานวิจัยต้องมีเงื่อนไขดังนี้

1. เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี

2. เคยมีผลการรายวิชา 417 - 102 English II (ภาษาอังกฤษพื้นฐาน) ไม่ผ่านเกณฑ์
3. ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 417 - 102 English II (ภาษาอังกฤษพื้นฐาน) ในภาคการศึกษาที่ 2/2557
4. ผ่านการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง
5. สัมผัสใจเข้าร่วมการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการกลุ่มการปรึกษาแบบผสมผสาน ประกอบด้วยแนวคิด 3 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม และการให้ข้อมูลด้านจิตวิทยา Psychology education มาใช้ในการจัดกลุ่มการปรึกษาเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น แบ่งเป็นกลุ่มย่อย 2 กลุ่ม กลุ่มละ 11 และ 12 คน รวม 23 คน พบกลุ่มทดลองจำนวน 14 ครั้ง ครั้งละ 1.5 ชั่วโมง
2. แผนการสอนเสริมให้เป็นไปตามธรรมชาติของผู้สอน โดยผู้สอนนำเนื้อหาจากในห้องเรียน และเทคนิคการทำข้อสอบมาให้นักศึกษาเรียนรู้เพิ่มเติม กลุ่มทดลองมี 1 กลุ่ม จำนวน 23 คน พบกลุ่มทดลองจำนวน 14 ครั้ง ครั้งละ 1.5 ชั่วโมง
3. แบบทดสอบวิชาภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย โดยกลุ่มทดลองทุกคนเข้าสอบตามกลุ่มที่ลงทะเบียนเรียน

ผลการปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานและการสอนเสริมเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์...

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผลของกระบวนการการปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานและการสอนเสริมช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

- 1. หลังการเข้าร่วมกระบวนการกลุ่มกระบวนการการปรึกษากลุ่มแบบผสมผสาน คะแนนสอบเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- 2. หลังการเข้าร่วมกระบวนการกลุ่มสอนเสริม คะแนนสอบเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- 3. นักศึกษาที่ได้รับการปรึกษากลุ่มแบบผสมผสาน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองไม่แตกต่างกับนักศึกษาที่ได้รับการสอนเสริม ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยและอภิปรายผลตามสมมติฐานในการวิจัยดังนี้

ตาราง 1 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลองของกลุ่มให้การปรึกษาแบบผสมผสานและกลุ่มการสอนเสริมด้วยสถิติ independent samples t-test

กลุ่มการทดลอง	n	S.D	$\bar{X}$	P	t	Levene's Test for Equality of Variances		95% Confidence Interval of the Difference	
						F	Sig.	Lower	Upper
กลุ่มการปรึกษาแบบผสมผสาน	23	2.08	31.48	0.28	-1.09	11.43	.002	-2.23	0.67
กลุ่มสอนเสริม	23	2.75	32.26						

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่า ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ก่อนให้คำปรึกษาไม่แตกต่างกับกลุ่มสอนเสริม ($t \geq -1.09$, $p=0.28$)

ตาราง 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มให้คำปรึกษาแบบผสมผสานด้วยสถิติ Paired sample t-test

การทดลอง	n	M	S.D	t	df	d	p	95% Confidence Interval of the Difference	
								Lower	Upper
ก่อน	23	31.48	2.09	11.24	22	0.86	.000**	9.75	14.16
หลัง	23	43.43	4.64						

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีหลังให้คำปรึกษาสูงกว่าก่อนให้คำปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.01 และมีค่า effect size อยู่ในระดับมาก ($t \geq 11.24$, $df=22$, $d=-0.86$, $p=0.00$)

ผลการศึกษากลุ่มแบบผสมผสานและการสอนเสริมเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์...

ตาราง 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มการสอนเสริมด้วยสถิติ Paired sample t-test

การทดลอง	n	M	S.D	t	df	d	p	95% Confidence Interval of the Difference	
								Lower	Upper
ก่อน	23	32.26	2.75	11.38	22	0.85	.000**	8.48	12.26
หลัง	23	42.63	3.69						

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีหลังได้รับการสอนเสริม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการสอนเสริมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และมีค่า effect size อยู่ในระดับมาก ($t \geq 11.38$, $df=22$, $d=-0.85$, $p=0.00$)

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลองของกลุ่มการศึกษากลุ่มแบบผสมผสาน และกลุ่มการสอนเสริม ด้วยสถิติ independent samples t-test

กลุ่มการทดลอง	n	S.D	$\bar{X}$	P	t	Levene's Test for Equality of Variances		95% Confidence Interval of the Difference	
						F	Sig.	Lower	Upper
กลุ่มการ ศึกษาแบบ ผสมผสาน	23	4.46	43.43	0.52	0.65	0.48	0.49	-1.69	3.29
กลุ่มสอน เสริม	23	3.69	42.63						

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีหลังให้คำปรึกษาไม่แตกต่างกับกลุ่มสอน

การอภิปรายผล

การศึกษาผลของการให้การปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานและการสอนเสริมต่อการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมการให้การปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานและการสอนเสริมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 และ 2 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองระหว่างกลุ่มการปรึกษาแบบผสมผสานและกลุ่มการสอนเสริม พบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมโปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มการสอนเสริมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 สามารถอภิปรายผลของการวิจัยตามสมมติฐานการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. นักศึกษาที่ได้รับการปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการให้การปรึกษากลุ่มสูงกว่าก่อนการปรึกษากลุ่ม

การให้การปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานโดยใช้โปรแกรมกลุ่มแบบผสมผสานเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มีการดำเนินการกลุ่มโดยนำแนวคิดทางจิตวิทยาให้การปรึกษาจาก 2 ทฤษฎีมาผสมผสานกันได้แก่ ทฤษฎีการให้การปรึกษาตามทฤษฎี

ผลการปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานและการสอนเสริมเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์...

การให้การปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม (Rational emotive behavior therapy) และทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม (Behavioral approach and psychotherapy) รวมทั้งนำการให้ความรู้ด้านจิตวิทยา (psychology education) มาผสมผสานด้วย ใช้เวลาจำนวน 14 ครั้งๆ ละ 1 ชั่วโมง 30 นาที ตามแผนกลุ่มที่วางไว้คือ กระบวนการกลุ่มการปรึกษา (ดวงมณี จงรักษ์, 2556) ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

- 1.1 ขั้นริเริ่ม Initial stage
- 1.2 ขั้นสืบเนื่อง Transition stage
- 1.3 ขั้นดำเนินงาน Working stage
- 1.4 ขั้นยุติกลุ่ม Ending stage

1.1 ขั้นริเริ่ม (Initial stage)

ขั้นริเริ่ม (Initial stage) มีกิจกรรมทำความรู้จักกัน แนะนำกฎระเบียบ การเข้าร่วมกลุ่ม และมีการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน เพื่อชี้ให้เห็นความสำคัญของการมีกลุ่ม และทุกครั้งในการเข้าร่วมกลุ่มจะให้มีการทบทวนกลุ่มในครั้งที่ผ่านมา ซึ่งสามารถสร้างความไว้วางใจและความคุ้นเคย และลดความวิตกกังวลในการเข้าร่วมกลุ่ม สอดคล้องกับแนวคิดของ Trotzer (1985) การดำเนินกิจกรรมทำให้เกิดการพัฒนาตนเองไปสู่ความงอกงามได้เต็มศักยภาพเกิดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง รู้จักยอมรับและเข้าใจผู้อื่นอย่างแท้จริง เกิดมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างกัน เกิดความคุ้นเคยและไว้วางใจกันมากขึ้น

ตัวอย่างคำพูดของสมาชิกกลุ่มหลังสรุปการเข้าร่วมกลุ่มที่แสดงถึงความไว้วางใจ

“ไม่ค่อยได้มีโอกาสรู้จักเพื่อนต่างคณะ ขอบคุนที่ได้รู้จักกัน รู้สึกสบายใจที่ได้เข้ามาในกลุ่มนี้ กลุ่มนี้ทำให้ผมรู้ว่าผมไม่ได้ลู่อยู่เพียงคนเดียว”

1.2 ขั้นสืบเนื่อง (Transition stage)

ขั้นสืบเนื่อง (Transition stage) เป็นขั้นตอนต่อเนื่องจากขั้นริเริ่มที่จะช่วยเพิ่มความไว้วางใจให้กันกับสมาชิกให้มากขึ้น ผู้นำกลุ่มสังเกตพฤติกรรมของสมาชิกกลุ่ม สนับสนุนให้กำลังใจ สร้างความไว้วางใจเพื่อให้สมาชิกเปิดเผยตนเองมากขึ้น (ดวงมณี จงรักษ์, 2556) ในงานวิจัยมีการจัดกิจกรรมพลังกลุ่มสู่ความสำเร็จเพื่อให้สมาชิกไว้วางใจกันมากขึ้น มีการสำรวจปัญหาของตนเองเพื่อกระตุ้นให้ผู้รับการปรึกษาเกิดการประเมินตนเอง เพื่อตระหนักถึงความรู้สึกต่างๆ ของตน รวมทั้งทัศนคติซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมในปัจจุบันและอธิบายให้สมาชิกเข้าใจความคิดที่ไร้เหตุผลและกระบวนการ ABC เพื่อแสดงให้เห็นว่าความคิดเป็นตัวกำหนดสร้างอารมณ์ และพฤติกรรม ให้สมาชิกกลุ่มทุกคนสำรวจปัญหาที่ผ่านมาของตนเอง

ในขั้นตอนการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมผ่านกิจกรรมนำกระบวนการ ABC ทำให้สมาชิกสามารถวิเคราะห์ความคิดความเชื่อที่มีเหตุผลและไร้เหตุผลจากตัวอย่างสถานการณ์ของตนเองโดยตรง โดยการให้การปรึกษาแบบกลุ่ม และบรรยากาศภายในกลุ่มมีการพูดคุยปัญหาต่างๆ ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับสมาชิก ทำให้สมาชิกกล้ายอมรับความจริงมากขึ้น และเกิดการเรียนรู้ถึงความคิดความเชื่อที่มีเหตุผลและไร้เหตุผลที่มีผลต่ออารมณ์และพฤติกรรม (Ellis, 1994)

ผลการปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานและการสอนเสริมเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์...

ตัวอย่างคำพูดของสมาชิกกลุ่มหลังระหว่างการประชุมให้
การศึกษา

A = เหตุการณ์ที่กระตุ้น (Activating event) : เรียนวิชาภาษาอังกฤษได้เกรดต่ำ

B = ความเชื่อที่มีต่อเหตุการณ์ (Beliefs) : เชื่อว่าตัวเองไม่มีวันเรียน
ภาษาอังกฤษได้อย่างแน่นอน

C = ผลที่ได้รับทางอารมณ์และพฤติกรรม (Emotional and
behavioral consequences) : ปิดรับข้อมูลภาษาอังกฤษทุกอย่างไม่สนใจ
วิชาภาษาอังกฤษ

1.3 ขั้นดำเนินงาน (Working stage)

เป็นขั้นตอนที่สมาชิกมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน สามารถพูดคุย
ปัญหาได้อย่างเปิดเผย กลุ่มมีความเหนียวแน่นในระดับสูง การสื่อสาร
มีลักษณะเปิดเผย มีการให้ข้อมูลอย่างอิสระและแบ่งปันภาวะการณ์เป็น
ผู้นำ สมาชิกเปลี่ยนแปลงความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรม (ดวงมณี
จงรักษ์, 2556) ในงานวิจัยผู้วิจัยได้มีการให้สมาชิกสำรวจปัญหาที่แท้จริง
ของตนเอง ซึ่งสมาชิกทุกคนกล้าแสดงออกและเปิดเผยข้อมูลของตนเอง
อย่างอิสระ ด้วยความเชื่อมั่นในกลุ่ม อีกทั้งร่วมกันตั้งเป้าหมายของ
ตนเองเพื่อวางแผนรับมือกับปัญหา และร่วมกันจัดทำข้อสัญญาของ
ตนเองขึ้น เพื่อให้สมาชิกทุกคนร่วมกันเป็นพยานว่าจะมีการปรับ
พฤติกรรมของตนเอง ซึ่งยังคงมีการนำการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล
อารมณ์ และพฤติกรรม มาให้สมาชิกสำรวจตนเอง โดยแนะนำแนวคิด
ABCDE

ตัวอย่างเหตุการณ์ของสมาชิก คนที่ 1

A = เหตุการณ์ที่กระตุ้น (Activating event) : เรียนวิชาภาษาอังกฤษได้เกรดต่ำ

B = ความเชื่อที่มีต่อเหตุการณ์ (Beliefs) : เชื่อว่าตัวเองไม่มีวันเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างแน่นอน

C = ผลที่ได้รับทางอารมณ์ (Emotional and behavioral consequences) : ปิดรับข้อมูลภาษาอังกฤษทุกอย่าง ไม่สนใจวิชาภาษาอังกฤษ

D = การโต้แย้งความเชื่อ (Dispute disturbance-producing beliefs) : หากเราพยายามตั้งใจเรียน เราจะเรียนได้ดีขึ้น

E = ผลที่เกิดจากการโต้แย้ง (New and effective rational outlook) : ตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

งานวิจัยในครั้งนี้นำเอาทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม (Behavioral approach and psychotherapy) มาใช้ ในกระบวนการให้การปรึกษา โดยให้นักศึกษาสำรวจปัญหาและตั้งเป้าหมายของตนเอง ซึ่งนักศึกษาแต่ละคนมีทัศนคติที่ไม่ดีกับวิชาภาษาอังกฤษ และคิดว่าตนเองทำไม่ได้ เช่น

“ในตอนนั้นหนูอยู่บ้าน เพื่อนโทรมาบอกว่า หนูติด E ตอนนั้น หนูร้องเลย แม่ถามว่าเป็นอะไร หนูเงียบไป และบอกแม่ว่าหนู อาจจะไม่จบ 4 ปีนะ แม่ก็เข้าใจ แต่หนูเสียใจที่ทำไม่ได้”

“ปกติผมเป็นคนหงุดหงิดง่าย วันที่เปิดดูเกรด แล้วพบว่า ติด E ผมไม่พูดกับใครเลยสองสัปดาห์”

ผลการปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานและการสอนเสริมเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์...

แต่เมื่อแต่ละคนลองสำรวจปัญหาและตั้งเป้าหมายในการแก้ไข
ปัญหาของตนเองแล้ว ทำให้นักศึกษาเกิดกำลังใจว่าจะสามารถแก้ไข
ปัญหาในครั้งนี้ได้ เช่น

“ผมตั้งใจว่าในครั้งนี้จะต้องทำให้ได้ตามแผนที่วางไว้ และ
คิดว่ามันไม่ยากอย่างที่คิดไว้ในตอนแรกเลย”

“หนูจะลองเปลี่ยนแปลงตนเองดูค่ะ ต่อไปหนูจะทบทวน
บทเรียนที่เรียนมา วันละ 2 ชม และจัดตารางการอ่านหนังสือ”

สอดคล้องกับ ดวงมณี จงรักษ์ (2556) ที่ เสนอว่าการทำกลุ่ม
การปรึกษาทางจิตวิทยาที่อิงแนวคิดทฤษฎีทางจิตวิทยาสามารถสร้าง
บรรยากาศของความไว้วางใจ มีความรู้สึกปลอดภัย และทำให้สมาชิก
ภายในกลุ่มเกิดแรงจูงใจหรือมีพลังใจที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเองให้ดียิ่งขึ้น

1.4 ขั้นยุติกลุ่ม (Ending stage)

ขั้นยุติกลุ่ม (Ending stage) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการ
กลุ่มการศึกษาที่สมาชิกจะสามารถบูรณาการสิ่งที่ได้เรียนรู้ และนำไป
ใช้ในชีวิตจริง รวมทั้งการให้กำลังใจสมาชิก สามารถจัดการกับความรู้สึก
พรากจากกัน จัดการเรื่องราวที่ยังค้างคาในกลุ่ม ทบทวนประสบการณ์
กลุ่ม ฝึกปฏิบัติเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทำสัญญา แลกเปลี่ยนข้อมูล
สะท้อนกลับ (ดวงมณี จงรักษ์, 2556) การยุติสัมพันธภาพที่ดีเป็น
การเตรียมผู้รับการปรึกษาให้รู้จักจัดการกับการจากกันในสัมพันธภาพ
อื่นๆ อีกในอนาคตอย่างมีประสิทธิภาพ (Maholick & Turner, 1979)
รวมทั้ง วอร์ด (Ward, 1984) กล่าวถึงเป้าหมายของการยุติให้การศึกษาไว้

3 ประการ คือ 1) เพื่อประเมินความพร้อมของผู้รับการปรึกษาที่จะยุติกระบวนการปรึกษาและประเมินการเรียนรู้ที่ตกผลึก 2) เพื่อจัดการกับประเด็นความรู้สึกที่ยังหลงเหลืออยู่ และทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้การปรึกษากับผู้รับการปรึกษาถึงจุดจากกันด้วยดี และ 3) เพื่อเพิ่มการพึ่งพิงตนเองและความมั่นใจในความสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืน

ผู้ให้การปรึกษาให้สมาชิกทำกิจกรรม ปลุกพลังสู่ความสำเร็จเพื่อให้สมาชิกเกิดความงอกงามทางจิตใจ กระตุ้นให้มีความมุ่งมั่นในการทำตามความฝันของตนเอง ร่วมกันอภิปรายความรู้สึกและสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการเข้ากลุ่มให้สมาชิกแต่ละคนเล่าถึงชีวิตของตนเองว่าสามารถฝ่าฟันอุปสรรค และผ่านอะไรมาบ้าง เมื่อสมาชิกแต่ละคนพูดเสร็จ ให้สมาชิกแสดงความคิดเห็น และให้กำลังใจแก่กัน ขอขอบคุณสมาชิกกลุ่มทุกคนที่ให้ความร่วมมือ และยุติการให้การศึกษา

“ตั้งแต่รู้จักกันมา ขอขอบคุณทุกคนมาก เรามีเป้าหมายเดียวกัน รู้ว่าทุกคนมีปัญหาเหมือนกัน ในตอนนี้เองหนูก็กำลังพบกับปัญหาที่แย่สุดๆ ในชีวิต หนูอยากได้อ้อมกอดที่เป็นกำลังใจ (เพื่อนสมาชิกในกลุ่มกอด) ขอขอบคุณทุกคนที่เป็นกำลังใจกันมาตลอด”

“ขอบคุณทุกคนที่มีประสบการณ์เดียวกัน แม้ว่าที่ผ่านมาจะเคยท้อบ้าง แต่อยากให้ทุกคนสู้และเราจะผ่านมันไปด้วยกัน”

“จิตใจที่เจอพีและได้เข้าร่วมกลุ่มกับทุกคน ตอนนี้มั่นใจว่า จะสามารถผ่านมันไปได้ เชื่อว่าตัวเองเป็นกำลังใจที่สูงสุดในการเปลี่ยนแปลง ก็อยากให้ทุกคนมอบกำลังใจให้ตัวเองด้วย”

ผลการศึกษากลุ่มแบบผสมผสานและการสอนเสริมเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์...

ซึ่งทำให้นักศึกษาที่มาร่วมกลุ่มเปิดใจยอมรับความสามารถของตนเอง เกิดกำลังใจในการเรียนมากขึ้น สอดคล้องกับการให้การปรึกษากลุ่มในทัศนะของ Trotzer (1989) ว่าเป็นการพัฒนาลักษณะภายในของบุคคล เกี่ยวกับความไว้วางใจ การยอมรับ การให้เกียรติซึ่งกันและกัน ความอบอุ่น การติดต่อสื่อสาร และความเข้าใจ โดยผู้ให้การปรึกษาและผู้มารับบริการจำนวนหลายคน มารวมกลุ่มกันเพื่อให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเผชิญหน้าในสิ่งซึ่งทำให้เกิดความไม่สบายใจ หรือปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตของผู้มารับบริการ และการทำให้เกิดการค้นพบทำความเข้าใจ และสนับสนุนแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ

จากผลทั้ง 4 ขั้นตอนของกระบวนการกลุ่มการปรึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ พฤติกรรม ของ สิงห์ ไทยวงศ์ (2544) พบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพรอพินิจที่ได้เข้าร่วมกลุ่มการทดลองมีคะแนนยุทธวิธี การเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังให้คำปรึกษาสูงกว่าก่อนได้รับการปรึกษา และสูงกว่ากลุ่มควบคุม และกันนิกา บาลจบ (2557) พบว่า นักเรียนมีความรับผิดชอบด้านการเรียนและความมีวินัยในตนเองสูงขึ้น รวมทั้งการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมของ รังสิมา พิทักษ์วาปี (2555) พบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองสูงกว่ากลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล และสินีนาง สุทิน (2548) พบว่านักเรียนที่เข้าร่วมกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นหลังผ่านการใช้โปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่ม

2. นักศึกษาที่ได้รับการสอนเสริม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการสอนเสริม สูงกว่าก่อนการสอนเสริม

ทั้งนี้เพราะในแผนการสอนเสริม ผู้สอนนำเอาแบบฝึกหัดบทเรียนในรายวิชามาสอนเสริมเพิ่ม ผู้สอนนำข้อมูลที่สอนในห้องมาสรุป และสอนเทคนิคในการทำข้อสอบให้ผู้ที่มาเข้าเรียน และมีเอกสารประกอบเพื่อให้ นำกลับไปทบทวน รวมทั้งให้นำข้อสงสัยที่เรียนในห้องเรียนไม่เข้าใจ มาสอบถามในช่วงเวลาของการสอนเสริมได้ เนื่องจากมีบรรยากาศที่กล้าสอบถามมากกว่า ซึ่งหลังจากการสอนเสริมพบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงมากขึ้น สอดคล้องกับ ฐานิตา แซ่ลิ้ม และมลิตา มะอักษะ (2553) การสอนเสริมช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาให้มีผลการเรียนดีขึ้นกว่าการไม่ได้รับการสอนเสริม

3. นักศึกษาที่ได้รับการปรึกษากลุ่มแบบผสมผสาน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลอง ไม่ต่างกับนักศึกษาที่ได้รับการสอนเสริม

ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี หลังให้คำปรึกษา ไม่แตกต่างกับกลุ่มสอนเสริมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตดังนี้

3.1 การสอนทั้งสองแบบมีความคล้ายคลึงกัน โดยการสอนเสริมยึดหลักเนื้อหาสอดคล้องกับสภาพปัญหาของผู้เรียน เลือกใช้วิธีสอนหลากหลาย กระตุ้นและเสริมกำลังใจให้ผู้เรียนขณะสอน การทบทวนความรู้เดิมเพื่อให้ต่อเนื่องกับความรู้ใหม่ การสอนอยู่ในหลักการของการย้ำ ซ้ำ ทวน และกลุ่มให้การปรึกษาแบบผสมผสานแม้ไม่ได้สอน

ผลการปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานและการสอนเสริมเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์...

แต่จะกระตุ้นเรื่องของการให้กำลังใจ ปรับเปลี่ยนความคิด และพฤติกรรมในการเรียนและมีการเพิ่มเทคนิค วิธีการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการเรียนเพิ่มขึ้น

3.2 นักศึกษากลุ่มให้การปรึกษาแบบผสมผสานมีโอกาสดำเนินการเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน รวมทั้งมีโอกาสนในการปรับทุกข์ ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ซึ่งส่งผลต่อการรู้จักการปรับตัวเข้ากับสมาชิกภายในกลุ่ม รู้จักการเป็นผู้นำ และเป็นผู้ตามที่ดี รู้จักรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น เรื่องนี้เป็นสิ่งสำคัญในการอยู่ร่วมกันในสังคม และประกอบอาชีพในอนาคต ตรงกับ จิราภรณ์ อารยะรังษฤษฎ์ (2539) ที่กล่าวว่าทำให้การปรึกษาแบบกลุ่ม ช่วยเสริมสร้างให้สมาชิกมีการพัฒนาความสามารถของตนเองมีแนวทางการปฏิบัติที่เป็นที่ยอมรับของสังคมและรู้จักปรับตัวเพื่อการดำเนินชีวิตที่มีคุณค่าของตนเอง

3.3 นักศึกษากลุ่มสอนเสริม ได้เพียงการสอนเนื้อหาเชิงวิชาการเท่านั้น กระบวนการสอนเสริมไม่เอื้อต่อการเกิดคุณลักษณะต่างๆ ที่ได้กล่าวในกลุ่มการปรึกษาแบบผสมผสาน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้ที่จะนำโปรแกรมกระบวนการกลุ่มแบบผสมผสานมาใช้ควรมีความรู้ความเข้าใจและทักษะเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่มและการให้การปรึกษาเพื่อประสิทธิผลในการนำโปรแกรมไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
2. การสร้างความไว้วางใจในกลุ่มเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะทำให้สมาชิกกลุ่มตัดสินใจที่จะมาเข้าร่วมกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ และเปิดใจแก้ไขปัญหาของตนเองอย่างจริงจัง

3. การกำหนดระยะเวลาในการเข้าร่วมโปรแกรมฯ ควรให้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง มีระยะห่างในกิจกรรมแต่ละขั้นตอนอย่างเหมาะสม โดยเฉพาะระยะเวลาในช่วงของการปรับตัวกิจกรรม ตามแผนที่นักศึกษา กำหนดขึ้นเอง เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาประสิทธิภาพกระบวนการกลุ่มแบบผสมผสาน และการสอนเสริมมาใช้ร่วมกันช่วยเหลือนักศึกษาที่มี ผลการเรียนรู้ต่ำ เพื่อให้ได้ผลที่ดีมากขึ้น
2. ควรศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย เช่น ความรับผิดชอบ การแบ่งเวลา ความเครียด เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กันนิกา บาลจบ. (2557). ผลการใช้โปรแกรมให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ พฤติกรรมร่วมกับการอบรมเพื่อพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตนเองที่มีต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนและความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. บัณฑิตศึกษา, 11(52). 55-62
- คณิดา นิจจรัลกุล และ เปรมวดี โกมลตรี. (2550). รายงานการวิจัยเรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ต่ำกว่าเกณฑ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

ผลการศึกษากลุ่มแบบผสมผสานและการสอนเสริมเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์...

ฐานิตา แซ่ลิ่ม และมลิตา มะอักษะ. (2553). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการพี่ช่วยน้องของคณะวิศวกรรมศาสตร์. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่.

ดวงมณี จงรักษ์. (2556). ทฤษฎีการให้การปรึกษาและจิตบำบัดเบื้องต้น พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

ดวงมณี จงรักษ์. (2556). เอกสารคำสอนการปรึกษาแบบกลุ่ม. ปัตตานี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

เต็มศักดิ์ คทวนิช. (2549). ปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพฯ. วิชาการศึกษาศาสตร์, 7, (48-62).

ประณต คำจิณ. (2549). ปัจจัยด้านพฤติกรรมกรเรียนและการสนับสนุนทางสังคมที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรจน์. พฤติกรรมศาสตร์, 12(1), 72-93.

ปนัดดา บุญพาวัฒนา และอัญรัตน์ วิเชียร. (2551). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่4 (หลักสูตร 2 ปี ต่อเนื่อง) คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. นครราชสีมา: คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

รังสิมา พิทักษ์วาปี. (2555). ผลการศึกษากลุ่มตามทฤษฎีปรับพฤติกรรมทางปัญญาต่อการมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ฤทัยชนนี สิทธิชัย. (2010). ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. สงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, 4, 401-407.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2551). วิธีวิทยาการวิจัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สินีนาง สุทิน. (2548). การให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 โรงเรียนศรีวิกรม์ กรุงเทพมหานคร. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สิงห์ ไทยวงศ์. (2544). ผลการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ พฤติกรรมต่ออยู่ทวิวิธีการเรียนและระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีสภาพรอนิจ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต จิตวิทยาการให้คำปรึกษา, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Trotzer.J.P. (1989). *The counserlor and the group*. (2nd ed.). Muncie, IN: Accelerated Development.
- Maholick, L., and Turner, D. (1979). Termination : That Difficult Farewell. *American Journal of Psychotherapy*, 35, 583-591.
- Ward, D. (1984). Termination of ilindividual Counseling : Concepts and Strategies. *Journal of Counseling and Development*, 63, 21-25.

